

чета не вземаше участие, но като членъ на комитета въ Русе, той знаеше всичко.

Презъ 1875 г. м. септемврий Иларионъ се на-товари отъ русенския комитетъ да отиде въ Шуменъ, гдето шуменскиятъ комитетъ приготвяваше чета, да види, какъ върви работата. Шуменци го замолватъ да прегледа смѣтките на касиера отъ комитета на Левски, Никола Българовъ, който държалъ у себе си комитетски пари 200 т. лири. Българовъ не само отказалъ да му даде смѣтка, но го предалъ на турското правителство, което го потърсило да го арестува; тогава той избѣгва отъ Шуменъ въ Ромъния и отива въ Букурещъ при Ботева. Комитетътъ въ Букурещъ се бѣше разтурилъ. Ботевъ си бѣше далъ оставката, Драсовъ — сжщо; всички се бѣха скарали помежду си и никой не искаше да знае за никого. И азъ като избѣгахъ*), отидохъ въ Букурещъ, но като видѣхъ какъ стоятъ работитѣ, върнахъ се въ Гюргево при Горова.

Скоро дойде при менъ Стоянъ Заимовъ, когото Централниятъ комитетъ на Ботевъ бѣше пратилъ да пали Цариградъ. Намѣрихме си квартира, за която платихме наемъ за 1 месецъ.

На 1. октомврий 1875 г. дойде Стамболовъ, избѣгалъ презъ Свищовъ, съ когото говорихме доста много и бѣхме на едно мнение. И той отиде въ Букурещъ, отъ гдето ни писана 24. октомврий, че съ Драгостиновъ искалъ да издава хумористически вестникъ, но чакатъ 6-тѣ лири на Илариона; изказва скръбта си за загубата на възстанието и очаква пролѣтътъ (Орг. въ Нар. библиотека, София, № 187). Тогава азъ писахъ на майка си, че Иларионъ и Стамболовъ сж добре въ Букурещъ (Н. Б. Орг. № 182).

*) Азъ избѣгахъ отъ Русе, защото бѣхъ издаденъ отъ Андрей Момчевъ предъ Старозагорския извънреденъ сждъ, който сждѣше възстаницитѣ.